

ter efter det såkaldte forbrugsprincip, men om rammen amterne imellem bliver finansieret på den ene eller på den anden måde, gør jo i sig selv ikke rammen større; ligesom for den statslige bevilling er også den samlede størrelse af den amtslige bevilling til Det Danske Teater et spørgsmål om politiske prioriteringer og valg.

Jeg har ligeledes svært ved at forstå argumentet om, at hvert enkelt amt efter den nuværende ordning skulle have et økonomisk incitament til, at Det Danske Teater ikke opfører forestillinger i områder.

Jeg synes, det er udtryk for en kolossal mistilid til de enkelte amters kulturudbud og de enkelte amters tiltro til kultur. Det er sådan en ultracentralistisk betonholdning, som har grobund i, at man tror på, at alt bare skal dirigeres fra Slotsholmen af, og så bliver alt bare godt. Ingen af os, hverken stat, amter eller kommuner, fører vel kulturpolitik og afsætter midler til kulturelle formål i et håb om, at der ikke kommer publikum.

Jeg kan slet ikke forstå den holdning. Vi ønsker vel alle, at de kulturpolitiske initiativer og kulturpolitiske aftaler, som vi indgår, resulterer i et mangfoldigt og rigt kulturliv. Jeg er sikker på, at det selvfølgelig også gælder for landets amter. Under alle omstændigheder mener jeg, at det er amternes egen beslutning, hvordan de vil fordele bidraget til Det Danske Teater imellem sig.

Jeg vil i relation til den del af forslaget gerne nævne, at i regeringens forslag til en strukturreform indgår det, at staten overtager det fulde økonomiske ansvar for Det Danske Teater som et af landets kulturelle fyrtårne. Vi er meget tilfredse med den måde, det fungerer på i dag, og vi er sikre på, at det vil udfylde en vigtig rolle for det danske publikum også i årene frem.

Som begrundelse for øget støtte til Det Danske Teater henviser forslagsstillerne også i dette beslutningsforslag til, at egenindtjeningen ligger på et meget højt niveau sammenlignet med landsdelsscenerne. Jeg vil gerne igen tillade mig at henvise til det, jeg sagde om egenindtjeningen under behandlingen af beslutningsforslaget om DST-teatrene, for de betragtninger gør sig også gældende for Det Danske Teater. Jeg tror simpelt hen, at forslagsstillerne har misforstået noget omkring egenindtjeningskravet og det, der knytter sig til det.

Til gengæld er jeg helt enig med forslagsstillerne i, at Det Danske Teater præsterer et godt stykke arbejde og også udfylder en meget væ-

sentlig rolle som turnéteater rundt i alle kroge af samfundet.

Jeg tilkendegav da også allerede under teaterforhandlingerne i efteråret, at jeg var villig til at se på Det Danske Teaters økonomi, der, og det er vi alle enige om, er lidt stram i forhold til de ambitioner, som vi har med teatret.

Kl. 20.25

I Kulturministeriet har vi derfor gennem en periode haft konstruktive drøftelser med Det Danske Teater om dets virksomhed, og jeg har på den baggrund besluttet at forhøje dets tilskud med 3,7 mio. kr., hvoraf de 1,1 mio. kr. tidligere har gået til en børneforestilling. Med andre ord et substantielt beløb til dets aktiviteter.

Med den ekstra bevilling kan Det Danske Teater konsolidere sin økonomi og gives samtidig mulighed for at producere en ekstra forestilling om året. Det betyder altså, at Det Danske Teater i sæsonen 2005-2006 nu kan producere syv forestillinger, og med syv nyproduktioner om året ligger Det Danske Teater på et meget højt og flot niveau.

Det vil sige, at vi selvfølgelig ikke kan stemme for det socialdemokratiske forslag. Ud over at vi selv har besluttet at forhøje tilskuddet til Det Danske Teater, så handler al kulturpolitik altså ikke om økonomi. Det handler om indhold, det handler om nogle ideer til, hvordan vi – i det her tilfælde – får bredt teaterproduktioner ud til flest mulige danskere.

(Kort bemærkning).

Jytte Andersen (S):

Jeg har et helt konkret og afklarende spørgsmål: Er det rigtigt forstået, at de 3,7 mio. kr. skal gå til én ekstra forestilling og én børneforestilling? Er det sådan, at det passer lige over? Det har jeg ikke helt kunnet forstå ud fra besvarelsen og papirerne.

Så vil jeg så også sige, at det var en af de bedre nyheder, kulturministeren kom med her, nemlig at Det Danske Teater fremover skal ligge i statsregi. Vi vil slås for, at de andre teatre også kommer til at ligge der. Men det er dog en begrundelse.

Men det var mere et opklarende spørgsmål, om de 3,7 mio. kr. lige præcis er øremærket til aktivitetsudvidelsen.

(Kort bemærkning).

Kulturministeren (Brian Mikkelsen):

Først tak for tilslutningen til, at Det Danske Teater vil være et egentligt statsteater som selvejende